

IMATGE i PARAULA

Fot. Josep Busoms i Doménech
Text: Joan Cuscó i Aymamí

LA CIUTAT FUMADA

Hom passa la mirada, a salt de gat, damunt les taulades de perfils trencats de la ciutat fumada.

“Fum, fum, fum ...” - com es canta la nadala.

Però aquest “fum, fum, fum” no és pas la cançó nadalenca, sinó que és la cançó de cada dia. Com el pa de cada dia. Com el fum de cada dia. . .

La ciutat, matisada de grisos, adquireix una visió irreal. La fem tots irreal, envoltada d'un fumerol que la desdibuixa.

Heus ací, doncs, la ciutat fumada, perquè en la ciutat el que no fa fums, en té. Hi ha qui en té tants que fins i tot en gasta. . .

I acabem amb la tonada: “Fum, fum, fum” . . .